

SCHILLER INSTITUTTET

[* si@schillerinstitut.dk](mailto:si@schillerinstitut.dk) * www.schillerinstitut.dk *

Hvad er meningen med det menneskelige liv? Hvad var meningen med Jeanne d'Arcs og Nicolaus Cusanus' mission?

*Uddrag af webcast fra LaRouchePAC, 6. marts 2015,
med Megan Beets. Introduktion ved Matthew Ogden.*

Matthew Ogden: Tak, Jeff. Som jeg nævnte tidligere, har vi også Megan Beets med os i aften, som de fleste af jer sikkert er bekendt med. Jeg vil ikke sige for meget, før jeg overlader podiet til hende, men jeg vil blot endnu engang understrege den pointe, som hr. LaRouche kom med her til aften, og som Jeff netop har forklaret. Nemlig, at selv om de fleste amerikanere vil være tilbøjelige til at undervurdere denne faktor, så er nøgleelementet, der er drivkraften bag denne trussel om atomkrig netop nu, den kendsgerning, at vi ikke har at gøre med såkaldte »rationelle« aktører. En rationel person ville ikke tænke på denne måde. Men psykologien i det oligarkiske princip, som er det, vi har med at gøre, når det drejer sig om de aktuelle repræsentanter for dette transatlantiske system, dér ser man et element af Zeus-vanvid – sådan udtrykte hr. LaRouche det – når de konfronteres med udfordringen, en eksistentiel udfordring til deres magt, som de ser komme fra BRIKS og allierede nationer på nuværende tidspunkt. Det er en oligarkisk psykologi, som vil være tilbøjelig til at føre til en ødelæggelse i form af

folkemord af en stor del af den menneskelige art, hvis det ikke stoppes.

Og hr. LaRouche understregede, at det er noget, som vi har set som en tilbagevendende faktor i hele den europæiske historie. For det er kun gennem erkendelsen af det oligarkiske princip som en virkelig, ond kraft, samt forpligtelsen til ikke at tillade dette at ske, at civilisationen er blevet reddet før, i fortiden, og som kan redde civilisationen nu, igen. Det eksempel, som hr. LaRouche har nævnt en del på det seneste, er forbindelsen mellem Jeanne d'Arc og Nicolaus Cusanus. Hr. LaRouche har understreget, at, på trods af drabet på Jeanne d'Arc for hendes fjenders hænder, så var det denne begivenhed, der i betydelig grad bidrog til udkrystalliseringen af det, vi nu kender som Den europæiske Renæssance, der fødtes ud af Nicolaus Cusanus' indsats.

Det, som hr. LaRouche understregede i dag, er, at det er en historisk kendsgerning, som meget få mennesker ved noget om, men den er meget betydningsfuld, ikke

alene ud fra standpunktet om at give folk mulighed for at forstå, hvad det er for ægte, kreative kræfter, der driver fremad, og former, historien, hvilket Benjamin Deniston forklarede temmelig uddybende i konklusionen af sidste uges webcast; men det har også stor betydning for at besvare spørgsmålet om, hvad skal der til for at udkrystallisere en renaissance omkring det, som BRIKS og andre nationer, dette nye, fremvoksende system, repræsenterer i dag.

Jeg vil give Megan Beets ordet for at tale om dette spørgsmål.

Megan Beets: Tak, Matt. Jeg vil begynde med at læse noget, som hr. LaRouche havde at sige om netop dette spørgsmål, nemlig det faktum, at vi konfronteres med Zeus-systemets totale kollaps, og herigennem den frihed for menneskeheden til at tænke over det mere fundamentale spørgsmål, som er, hvad er meningen med menneskeheden? Hr. LaRouche sagde:

»Menneskeheden lokaliseres, dens identitet lokaliseres i, hvad han eller hun bidrager med til menneskehedens fremtid; ikke, hvor længe de lever, men hvad de bidrager med til fremtiden. Folk, der er seriøse, arrangerer deres liv på basis af erkendelsen af en nødvendig forbedring af eksistensen og vedholdenheden i deres liv, deres eget liv. Det ligger ikke i nogen anden, simpel forklaring. Alle mennesker dør, alle mænd og kvinder dør. De vil slutteligt dø, så hvad er meningen med deres liv? Meningen med deres liv er, hvad de bidrager med til menneskehedens fremtid ... og det er de mennesker, der skaber noget, der bidrager til menneskehedens fremtid, som udgør meningen med menneskehedens eksistens.«

I 1431 bliver Jeanne d'Arc brændt på bålet i en alder af 19 år, efter i et år, på en groft korrupt måde, at have været fængslet, tortureret og retsforfulgt for hænderne af de rådne, franske lakajer til det proto-Britiske Imperium og dettes venetianske støtter. Det var disse mennesker, der troede på Zeus-systemet, og troede på, at hvis de blot udførte deres lakaj-opgaver, såsom denne korrupte rets-sag og tortur af Jeanne d'Arc, så ville de måske selv overleve.

Dette imperium var så rædselsslagent for denne 19-årige kvinde, at de brændte hende to gange for at sikre, at der intet var tilbage af hendes krop. Men da nyheden om hendes sag, hendes retssag og hendes død, imidlertid nåede frem til det igangværende Katolske Kirkeråd, Koncilet i Basel, som mange af hendes dommere og mordere faktisk senere begyndte at deltage i, da nyheden om hendes død nåede frem til dette Koncil i Basel, satte det en udvikling i bevægelse gennem den gnist, som var hendes livs mission, og som antændte sådanne som kre-

sene omkring den store Nicolaus Cusanus¹ til at mobilisere imod det onde i samfundet, der havde dræbt hende.

Under dette kirkeråd skrev Cusanus i et dokument, som han fremstillede for Rådet i 1433, i modstrid med Zeus-fraktionen, der deltog, om regeringens sande natur, som faktisk er en afhandling om menneskehedens sande natur og naturlig lov. I sin *Concordantia Catholica* skriver Cusanus:

»Derfor, eftersom alle af natur er frie, kan enhver regeringsførelse – hvad enten den består i skreven lov, eller i levende lov i skikkelse af en fyrste ... kun komme fra de regeredes enighed og samtykke. For hvis mennesker af natur er lige i evner og ligeligt frie, så kan den ægte, korrekt udnævnte myndighed af en fælles regent, som er deres ligeværdige i evner, kun konstitueres gennem de andres valg og samtykke, og loven fastlægges også efter samtykke.«

Dette er altså to år efter mordet på Jeanne d'Arc.

Lad mig give lidt baggrundsviden og tale lidt om Jeanne d'Arc og det, hun gjorde, og hvorfor Zeus-systemet var så rædselsslagent for hende.

I året 1420, altså 11 år før hendes død, befandt Frankrig sig på randen af disintegration. I 1337, henved 85 år tidligere, var Frankrigs krone blevet erobret af Edvard III, Konge af England. Dette udløste over 100 års krig, økonomisk ødelæggelse og sammenbrud, med hære bestående af lejesoldater, der strejfede rundt i Frankrig og kæmpede mod englænderne og hinanden. I 1347, mellem 1347 og 1351, fire år senere, var en fjerdedel af befolkningen i Europa udslettet af pesten. I 1418 forrådte Dronningen af Frankrig landet og overgav fuldstændigt Frankrigs suverænitet til englænderne, og hun anbragte en engelsk konge på Frankrigs trone og gjorde dermed sin egen søn, Dauphinen, tronarvingen Charles VII, arveløs.

Det er det Europa, i hvilket Jeanne d'Arc fødes i 1412 i en lille landsby i det nordlige Frankrig. I 1429, da Jeanne var 17 år gammel, og da modstanden i Frankrig, der stadig var loyal over for Dauphinen og idéen om Frankrig som en nation, var tæt på sammenbrud, overbeviste Jeanne d'Arc og hendes fraktion Dauphinen, den retmæssige Konge af Frankrig, om, at han skulle give hende, en ung hyrdinde, de våben og tropper, der ville være nødvendige for at løfte den engelske belejring af byen Orléans, den franske modstands sidste bastion mod den engelske magtovertagelse. Da Jeanne d'Arc ankom til Orléans i spidsen for den franske hær, hvor hun anførte de hædede veteraner fra Frankrigs krige, som igen og igen var mis-

¹ Se: Schiller Institutets Specialrapport, juli 2013: Helga Zepp-LaRouche: »En hyldest til Nicolaus af Cusa; En dialog mellem kulturer«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=5039>

lykkedes i at befri Frankrig for englændernes angreb, sendte Jeanne et brev til englænderne for at advare dem om, hvad hun havde planlagt for dem; jeg vil gerne læse hele brevet, fordi det er hendes ord, og jeg tror, det forhåbentligt vil give folk en fornemmelse af den form for lidenskab, der var involveret i hendes mission. Dette er brevet, hun sendte til de engelske øverstbefalende:

»Jesus, Maria«²

»Konge af England³ og De, Hertug af Bedford, I kalder jer regenter over kongedømmet Frankrig, De, William de la Pole, Sir John Talbot, og De, Sir Thomas Scables, som kalder Dem selv løjtnant for føromtalte Hertug af Bedford, gør jeres regnskab op med Himmels Konge. Overgiv til Jomfruen, som er sendt af Gud, Himmels Konge, nøglerne til alle gode byer, som I har taget og overfaldet i Frankrig. Hun er kommet her fra Gud for at hævde det kongelige blod. Hun er helt parat til at indgå fred, hvis I er villige til at afgøre regnskabet med hende, under forudsætning af, at I opgiver Frankrig og betaler for at have besat hende. Og de blandt jer, bueskyttere, våbenbrødre, herrer og andre, der står foran byen Orléans, vend hjem til jeres egne lande, for Guds skyld. Og hvis I ikke gør det, så afvent ordene fra Jomfruen, som vil besøge jer kortvarigt, til stor ødelæggelse for jer. Hvis I ikke gør det, så er jeg hærens øverstbefalende, og hvor som helst jeg møder jeres franske allierede, vil jeg tvinge dem til at forlade stedet, hvad enten de ønsker det eller ej; og hvis de ikke vil adlyde, vil jeg få dem alle dræbt. Jeg er sendt af Gud, Himmels Konge, for at jage jer ud af Frankrig, legeme for legeme. Og hvis de ønsker at adlyde, vil jeg vise dem nåde. Og hav ingen anden mening, for I vil aldrig holde kongeriget Frankrig fra Gud, Himmels Konge, St. Marias søn; men Kong Charles, den sande arving, vil holde det; thi Gud, Himmels Konge, ønsker det således og har gennem Jomfruen åbenbaret det, og han vil gå ind i Paris med et stort kompagni. Hvis I ikke ønsker at tro dette budskab fra Gud gennem Jomfruen, så vil vi angribe jer, hvor som helst vi finder jer og skabe et stort oprør, større end noget udført i Frankrig i tusind år, hvis I ikke bøjer jer for os. Og vær forvissede om, at Himmels Konge vil sende Jomfruen mere styrke, end I nogen sinde vil ane, hvordan I skal få med alle jeres overfald på hende og hendes gode våbenbrødre; og i udvekslingen af slag vil vi få at se, hvem der har retten⁴ fra Himmels Konge. De, Hertug af Bedford, Jomfruen beder Dem og anmoder Dem om, at De ikke forårsager mere ødelæggelse. Hvis De vil gøre regnskabet op, kan De tilslutte Dem hendes kompagni, i

² 'Jesus, Maria' var et standard 'slogan', hun brugte, og som stod på hendes kampflag, to af hendes ringe og de fleste af hendes breve. (-red.)

³ Barnekongen Henrik VI (syv år gammel i marts 1429) nævnes selvfølgelig her som en almen formalitet, sammen med sin regent, Hertug John af Bedford. (-red.)

⁴ Fransk 'Droit', arveretten (til den franske trone), for hvilken Hundredårskrigen blev udkæmpet. Sammenlign med det danske ord 'drot' (konge). (-red.)

hvilket franskmændene vil udføre den største dåd i Kristendommen. Og giv svar, hvis De ønsker at indgå fred i byen Orléans; og hvis De ikke gør det, så tænk på Deres ødelæggelse, som vil komme snart.

Skrevet denne tirsdag i den Hellige Uge⁵«

Jeanne anfører hærene i en tre dage lang belejring af det, der havde været et månedlangt angreb på Orléans, og det, hun gjorde, var det umulige; Hun tvang englænderne til at overgive sig. Fra Orléans anførte Jeanne Frankrigs hære, og hendes konger, til den historiske katedral i Reims og kronede ham som Konge af Frankrig.

Hun blev senere forrådt af denne Konge, og hun blev taget til fange i kamp i maj 1430, og hun blev solgt som fange til englænderne. Hun blev levende brændt af englænderne og deres franske lakajer, som troede de kunne eliminere hende ved at brænde hendes krop, for at redde deres eget skind. Men det, som Jeanne d'Arc udløste gennem sin mission og gennem sin sejr over det onde, der dræbte hende, er noget, der ikke kan lokaliseres inden for grænserne af de handlinger, som hun gennemførte i løbet af sit eget, jordiske liv. Den udvikling, der blev udløst, og som anførtes af Nicolaus Cusanus, tog det, som Jeanne d'Arc repræsenterede som mission og hendes lidenskab for den franske befolknings, som nation, frihed og suverænitet, og gjorde dette til en mission for at befri hele menneskeheden fra Zeus' imperium, og knuse det onde i samfundet, der brændte hende levende.

I 1435, fire år senere, hjalp den Pave, som Cusanus arbejdede sammen med, med at arrangere Kongressen i Arras, som så deltagelse af Cusanus' samarbejdspartnere, inklusive den fremtidige Pave Pius II, og i september samme år havde de arrangeret en genforening af de krigsførende parter internt i Frankrig for at forenes imod den engelske besættelse. To år senere forlod Cusanus Konciliet i Basel som gesandt for Paven, udsendt til Konstantinopel, til Byzans, og hans mission var at bringe tilbage repræsentanterne for Byzans til det, der blev til Konciliet i Firenze, i skyggen af Brunelleschis kuppel, for genforeningen af de østlige og vestlige kirker, som havde været adskilt siden 1055. Cusanus lykkedes med denne store mission, og han bragte 700 repræsentanter for Byzantium tilbage, inklusive den byzantinske kejser, inklusive patriarken for den Øst-ortodokse Kirke, og især inklusive Platons samlede værker, som Vesten aldrig havde set. Og i 1440, blot nogle få år senere, inspireredes Cosimo de Medici til at mobilisere et komplet oversættelsesprojekt af Platons værker og oprette Platons Akademi i Firenze.

Så det, som Cusanus satte i bevægelse, var, hvad der skulle blive til en total transformation af samfundet. Dette førte i 1461 til oprettelsen af den første nationalstat for det almene vel under Kong Louis XI af Frankrig, som var søn af den Konge, der blev kronet af Jeanne d'Arc. Umiddelbart forudgående, mellem 1450 og 1456, var der

⁵ 'Den Hellige Uge' er ugen forud for Påske (-red.)

en sekundær retssag for Jeanne d'Arc, der var en retssag for hendes rehabilitering, som fastslog hendes uskyld og i stedet fordømte hendes dommere, og afslørede den ondskab, der var overgået hende i Kirkens navn.

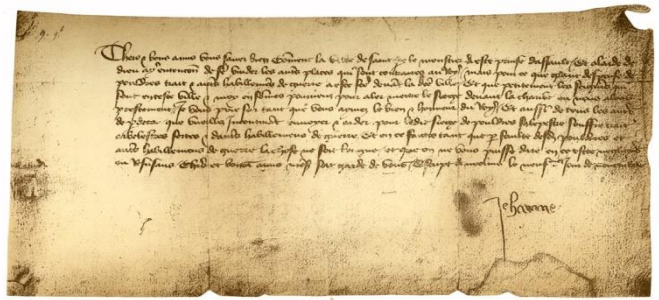
Denne renaissance-udvikling, som var begyndelsen til det, der sluttelig blev til den amerikanske republik, var også grundlaget for Johannes Keplers senere arbejde og lidenskabelige forpligtelse over for etableringen af det menneskelige sind, intellekt, i dets sande og centrale position i Solsystemet, i hans opdagelse af den harmoniske organisering af Solsystemet, og af menneskets, ethvert menneskes, evne til, som Cusanus udtrykker det i sin *Concordantia Catholica*, alle menneskers ligeværdighed i princippet om kreativitet.

Så vi vender tilbage til begyndelsen af mit indlæg, hvor jeg citerede hr. LaRouche om spørgsmålet om meningen med menneskeheden, meningen med livet, menneskehedens mission, og det faktum, at meningen med livet, i modsætning til det, der gennemtvinges af det imperiesystems overbevisning, som verden har lidt under siden mordet på præsident Kennedy i USA og tiden efter mordet; meningen med livet ligger i at være virkeligt menneskelig i den kreative proces som, længe efter, at man er død, etablerer en fortsat udvikling af den fremadskridende fuldendelse og opløftelse af den menneskelige arts evner og kapaciteter, og som selv efter ens jordiske legemes død forandrer meningen med menneskeheden som art.

Så en meget lille håndfuld ledere, under Cusanus' anførsel, påtog sig denne opfyldelse af Jeanne d'Arcs mission, som ikke er helt færdig, i det, der blev til Renæssancen. Og det spørgsmål, der stilles os alle i dag, er, om vi vil respondere på en potentiel atomkrigs rædsler, og på rædslerne af en potentiel udslættelse af den menneskelige art – vil vi respondere, som Cusanus' fraktion respondere på de rædsler, der overgik Jeanne d'Arc, og skabe noget i menneskeheden baseret på den gnist, som er potentialet i BRIKS-udviklingen, som aldrig før er blevet set?

Ogden: Mange tak, Megan. Og hermed er vi kommet til afslutningen af vores udsendelse her i aften. Jeg vil gerne takke alle, der så med på vores webcast i aften. Tak til Megan for at være med os, og tak til Jeff Steinberg for at være med os i aften.

Stay tuned til www.larouchepac.com. God nat.

Dokument med Jeanne d'Arcs originale underskrift: Jehanne, det navn, hun brugte om sig selv. (-red.)